

מסכת סוטה

פרק ב משנה ב

הָיָה מְבִיא פָּזְלִי שֶׁל חֶרֶס חֲדָשָׁה, וְנוֹתֵן לְתוֹכָהּ חֲצִי לֶג מַיִם מִן הַפִּיּוֹר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, רַבִּיעִית. כָּשֶׁם שֶׁמֶמַּעַט בִּכְתָב, כֹּף מִמַּעַט בַּמַּיִם. נִכְנָס לַהֵיכָל וּפָנָה לִימִינוֹ, וּמָקוֹם הָיָה שָׁם אֲמָה עַל אֲמָה, וְטַבָּלָא שֶׁל שִׁישׁ, וְטַבַּעַת הָיְתָה קְבוּעָה בָּהּ. וּכְשֶׁהוּא מִגְבִּיהָ, נוֹטֵל עֶפֶר מִתַּחֲתֶיהָ וְנוֹתֵן כִּדֵּי שְׁיִרְאָה עַל הַמַּיִם, שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר ה) וּמִן הָעֶפֶר אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקֶרְקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל הַמַּיִם: